

Kendelse, Arbejds- og Forligsnævnet afsagde den 4. Marts, troede Ministeren ikke, man skulde regne med, »at vi fuldt ud kan opretholde den Regulering efter Pristallet, som er fastsat i Arbejdsløshedsloven, men det er klart, at de arbejdsløse skal have nogen Dækning for Prisstigningen, og et Lovforslag om dette Forhold kan forventes. De vanskeligt stillede Kasser maa naturligvis ogsaa hjælpes. Det er ikke Meningen, at deres Medlemmer skal bære hele den forøgede Byrde«.

Ministeren sluttede sin Redegørelse saaledes: »Regeringen og Rigsdagen har gennem Reguleringen af 1. April 1940 og gennem Loven af 17. December 1940 givet Udtryk for Forstaaelse af de arbejdsløses vanskelige Vilkaar, og Arbejdsløshedskasserne er blevet hjulpet med meget betydelige Beløb. Fremtiden tegner sig ikke lyst, men betydelige Bestræbelser er gjort, og store Midler er stillet til Raadighed for at faa Beskæftigelse i Gang i det størst mulige Omfang, og saa vidt som vore store Vanskeligheder med Tilførslerne overhovedet tillader det. At vi alligevel ikke undgaar Arbejdsløshed, kan vi desværre ikke tvivle om, men forhaabentlig vil vi kunne byde de arbejdsløse Forbedringer af deres Kaar efter samme Linie som de Forbedringer, der nu er gennemført for de beskæftigede Arbejdere. Gennemføres dette, mener jeg, at Regeringen, Lovgivningsmagten og Samfundet som Helhed med Forstaaelse af de arbejdsløses trange Vilkaar har tilvejebragt saadanne Foranstaltninger, som det alt taget i Betragtning har været muligt at gennemføre for at komme denne Kreds af Medborgere til Hjælp.«

Ordføreren for Forespørgerne fandt Ministerens Svar alt andet end tilfredsstillende, og han beklagede ikke mindst Bebudelsen af, at Arbejdsløshedsunderstøttelsernes Pristalsregulering ikke vilde blive gennemført efter de i Loven fastsatte Regler.

Ogsaa *Valdemar Thomsen* (B.) deltog i Forhandlingen. Han bebrejdede i stærke Ord Regeringen, at den ikke først og fremmest sørgede for at skaffe Arbejde til de ledige. Midlet hertil saa han navnlig i en tidssvarende Rente-, Valuta- og Seddelpolitik med det Formaal at bremse op for Storfinansens Indflydelse og styrke Købeevnen i Befolkningens brede Lag, hvilket efter hans Opfattelse var en Politik stik modsat den, der hidtil var blevet ført.

---

5. Den 13. Marts anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 1560) følgende Forespørgsel til *Ministeren for Landbrug og Fiskeri* af *Valdemar Thomsen, Hartel, Svend Nielsen og Jens Thomsen*: